

8 april 2018

ALLES STAAT OF VALT MET PASEN

Bijbellesing: 1 Korinthiërs 15, 1-20

Alles van ons geloof staat of valt met Pasen. Dat is wat Paulus in het stukje dat wij hebben gelezen, wil duidelijk maken. Alles van je geloof, alles van je leven, staat of valt met Pasen. Of je perspectief ziet voor jezelf in je leven... en of je hoop hebt voor onze wereld... wordt bepaald door Pasen. Of je zeker mag zijn van Gods vergeving... en van het door-God-aanvaard-zijn-als-Zijn-kind..., hangt af van Pasen. Of je leven überhaupt zin heeft, of je leven een doel heeft... wordt bepaald door Pasen. Of je echt op God mag vertrouwen, als je deze week geopereerd gaat worden, of een sollicitatiegesprek hebt, of een andere grote stap gaat zetten..., je vertrouwen op God heeft alles te maken met Pasen. Of je Gods kracht mag ervaren in je leven, in alles wat je op je levensweg tegenkomt..., is afhankelijk van Pasen. Je hele leven, het verleden... het nu... je toekomst... de hoogten van je leven, de diepten van je leven... alles van je leven... het staat of valt met Pasen.

Als ik dat zo zeg, dan komt gelijk de vraag naar mij toe of ik het eigenlijk ook zo *ervaar* dat alles van mijn leven staat of valt met Pasen... Wat zou u zeggen voor uzelf? ... Vorige week Pasen gevierd - altijd een hele drukte wat kerk-zijn betreft, je loopt van de ene naar de andere dienst (Witte Donderdag – Goede Vrijdag – Eerste Paasdag) - maar heb ik ook echt het idee gehad: 'Dit wat wij nu vieren...', dit bepaalt *alles* van mijn leven: mijn hoop, mijn doel, mijn kracht, de zin..., *alles*? Nou, daar gaan wij in deze preek eens dieper over nadenken.

Waar draait het nu om in mijn geloof, in mijn leven?

Paulus zou dus zeggen: de opstanding van Christus. Want als je daar niet in gelooft, zo zegt Paulus in vers 17, dan is je hele geloof compleet zinloos.

Dat Paulus hierover begint, heeft een reden. De reden is dat er mensen in de gemeente van Korinthe waren die niet geloofden in de opstanding. Mogelijk wisten zij daar als pasgelovigen nog niet zoveel van. Of misschien had het ook te maken met hun wel erg 'geestelijke visie' op het geloof, waarbij het lichaam helemaal niet meer telde Opstanding van *het lichaam*?? Nu, daar gaat Paulus nu dan ook iets over uitleggen. Want als er geen opstanding der doden is..., hoe kan Christus dan opgestaan zijn? En als Christus niet is opgestaan..., wat zegt dat dan over je geloof? Dan is je hele geloof zinloos.

Waarom is je geloof dan zinloos? Laten wij daar eerst eens naar kijken, wat Paulus daarover zegt. Waarom is je geloof zonder de opstanding van Christus totaal zinloos is? En dan draaien wij het straks om. Dan zullen wij straks kijken waarom het geloof juist zo zinvol, zo geweldig mooi is, als je in de opstanding gelooft.

Paulus zegt (vers 17): als Christus niet is opgewekt, dan is je geloof zinloos, *want dan ben je nog in je zonden*. En (vers 18): dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn, verloren. Twee dingen dus.

Als Christus niet is opgewekt, dan is je geloof zinloos, want dan ben je nog in je zonden. Wat bedoelt Paulus? Nu, dat God Zijn Zoon Jezus uit de dood heeft opgewekt, dat betekent dat God het offer van Zijn Zoon aan het kruis heeft aanvaard. God laat door Zijn Zoon uit de dood op te wekken zien dat het voldoende is, dat het genoeg is, dat de straf op onze zonden gedragen is. Het offer van Jezus' leven is aanvaard. Toen Jezus zichzelf opofferde aan het kruis was er drie uur duisternis. Jezus riep tot de hemel, Hij schreeuwde het uit, maar de hemel bleef dicht. Geen enkele reactie. Van God verlaten. ... Maar nu komt dan Gods reactie. Na drie dagen, drie dagen, drie als teken van

volheid: het is voldoende, het is genoeg. God geeft antwoord door Zijn Zoon op te wekken uit de dood.

Om dit een beetje te begrijpen kunnen wij denken aan de offers die al de eeuwen hiervoor door het volk Israel werden gebracht aan God. Bijvoorbeeld de geschiedenis van Elia op de Karmel, Elia die offerde aan God, tijdens die weddenschap (zo zou ik het bijna noemen) met de Baälpriesters om te kijken wie de ware God diende. Al de Baälpriesters hadden in het bijzijn van Elia eerst aan hun god Baäl geofferd, maar die god Baäl had niet geantwoord. Elia ging er daarom ook een beetje mee spotten: 'misschien slaapt hij joh!', 'of misschien is hij op vakantie!' ... En toen ging Elia offeren... En hoe kon je zien dat zijn offer voldoende was, dat zijn offer wel goed was en dat zijn God, de God van Israël, de ware God was? ... Omdat God antwoordde. God antwoordde met vuur uit de hemel dat het offer verteerde. God nam het offer aan. God reageerde. Nu dat God het offer van Zijn Zoon aan het kruis van Golgotha aanvaard, laat God met de opstanding zien. God reageert vanuit de hemel. Hij wekt Zijn Zoon op uit de dood. God heeft blijkbaar het offer aangenomen. Zijn Zoon staat op uit het graf... en zal straks naar Zijn Vader in de hemel terugkeren. De opstanding van Jezus uit de dood is dus Gods antwoord, de bevestiging dat Goede Vrijdag werkelijk Goede Vrijdag is: het is vervuld. Het is in Gods ogen genoeg. Meer dan genoeg. Het is volbracht. Nou, dit bedoelt Paulus. 'Als Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zinloos, want dan bent u nog in uw zonden. Als Christus niet is opgewekt, dan heeft God het offer blijkbaar niet aanvaard..., dan is het offer van Jezus aan het kruis blijkbaar niet voldoende geweest..., dan kon Jezus wel zeggen 'het is volbracht', maar als Hij vervolgens sterft en gebeurt vervolgens niets meer..., dan is alles zinloos geweest... Maar het was niet zinloos! Want Gods reactie is gekomen! God heeft het offer aanvaard en God heeft een nieuw begin gemaakt!

Als dit niet zo zou zijn, dan 'bent u nog in uw zonden', zei Paulus. 'Dan ben je nog in je zonden', je bent omringd door de zonden, je zit als het ware *gevangen*. Volgens mij wil Paulus dat zeggen. Zonder Jezus' opstanding, zonder Pasen, zou je leven nog steeds een leven in de gevangenis zijn. Nou, zo zou niet iedereen het ervaren, denk ik. Dat is wel een heel specifieke manier van kijken naar het leven, misschien ook wel een heel sombere kijk op het leven. Maar zo kijkt Paulus vanuit zijn geloof in de Here Jezus naar het leven: we zitten gevangen zonder Jezus. Gevangen in onze zonden. Gevangen in het kwaad. Professor Van Ruler, een theoloog van de vorige eeuw die bekend stond om zijn aparte maar ook heel krasse uitspraken, noemde ons leven een biljartbal dat steeds tegen de randen van de biljarttafel aanbotst...: steeds botsen wij op tegen die randen van het leven, tegen het kwaad, die zonde en de dood als gevolg van de zonde. De een botst er steeds weer tegenaan. Ik hoorde wel eens een oudere zeggen: 'ik heb nieuwe kleren gekocht. Ja, ik heb maar voor zwart gekozen, want ik heb tegenwoordig meer begrafenissen dan verjaardagen.' De een botst heel vaak tegen deze randen van het leven aan. De ander botst er af en toe tegen aan. Maar niemand ontkomt eraan: wij zitten gevangen op die biljarttafel tussen die randen van de tafel, de randen van zonde en dood, van ziekte, van kwaad, van wat-wij-elkaar-allemaal-aan-doen..., die randen van schuld en schaamte, van dingen die wij niet over kunnen doen..., dingen die in ons leven zijn gebeurd, of die ons zijn aangedaan... en uiteindelijk dus... de dood. Zonder opstanding, zonder Jezus zit je hierin gevangen. Misschien zie je het niet altijd. Misschien moet ik ook zeggen: 'gelukkig zie en ervaar je dit niet altijd'. Maar zo is het leven wel.

En – zo gaat Paulus nog een stap verder – als Christus niet is opgestaan, dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn, verloren. Als Christus niet is opgestaan, dan is er ook geen hoop voor die medegelovigen die zijn gestorven. Die gemeenteleden van ons. Of die familieleden. Want als God het offer van Zijn Zoon niet heeft aanvaard..., als God niet

zou hebben gereageerd en het gewoon bij die drie uur duisternis op Golgotha zou hebben gelaten ..., dan is er ook geen hoop voor hen die nu zijn gestorven. Want dan hebben zij hun zonden, hun schuld en hun tekortkomingen gewoon meegenomen in het graf... Dan zijn zij als zondaars los van God gestorven... en hoe kunnen zij dan ooit voor God verschijnen?

Zonder de opstanding, zonder Pasen is er geen hoop voor ons. Het is zoals het is... je zit met je heden, verleden en toekomst gevangen. Opgesloten. Tussen de randen van het leven: je geboorte en je sterven. Tussen de randen van het kwaad, de zonde en de dood... waar je steeds in je leven tegenaan botst. Bovendien: gevangen voor het aangezicht van God, de heilige God, de goede Schepper, voor Wie de zonde en het kwaad niet kunnen bestaan. ... Paulus concludeert dan ook: als we niet meer dan dit zouden hebben te zeggen..., dan zijn wij de meest beklagenswaardige van alle mensen. Dan kan je beter helemaal niet geloven, maar gewoon 'eten en drinken en maar wat maken van het leven', zoals hij het verder op in dit hoofdstuk beschrijft (vers 32).

Maar... (vers 20) Christus is opgewekt uit de doden! Paulus doorbreekt zijn eigen redenering waarmee hij steeds dieper kwam te zitten: als Christus niet is opgestaan, dan dit... en dan ook dat... en dan ook dat... dan zijn wij de meest beklagenswaardige mensen... Maar het is niet zo! Christus is opgewekt uit de doden! Het is Pasen geweest! En daarom zijn wij niet de meest beklagenswaardige mensen..., nee, prijs jezelf gelukkig dat je Pasen hebt gevierd!

En daar gaan wij nu naar kijken. Wij draaien het nu om. Waarom mag je met Pasen zo gelukkig zijn en waarom is dit opstandingsgeloof zo geweldig rijk?

Nou, om het heel eenvoudig met de woorden van Paulus te zeggen: je bent niet meer in je zonden. Je bent dankzij Pasen niet meer gevangen in de zonde, het kwaad, de dood en de duisternis, niet meer gevangen met je verleden, heden en toekomst... Die gevangenis is door Jezus *opengebroken*! Ja, misschien merk je daar erg weinig van. Misschien is deze week na Pasen voor je precies hetzelfde geweest als de week voor Pasen... en is het leven nog net zo ingewikkeld als voor die tijd, maar dan toch nog even goed naar je leven kijken... **Pasen zet je verleden, je heden en je toekomst in een ander licht. Opstandingslicht!**

Je verleden... Je verleden kan heel bepalend zijn voor je leven nu. Door wat je hebt meegemaakt. Maar ook door wat je hebt gedaan. Hoe je weg is gelopen..., hoe je zelf de weg bent gelopen. Wat je er aan hebt overgehouden. Hoe het je hebt gevormd. Maar Christus wil je een nieuwe identiteit geven. Je mag met Hem opstaan. En dat oude leven, dat mag je bij het graf van Christus achterlaten. Je bent voor God niet de optelsom van je daden. Je bent voor God niet die mens die het er zo of zo van heeft afgebracht. Je bent niet hoe je jezelf hebt gevormd of hoe anderen je hebben gevormd. Je mag dat achterlaten in het graf dat Christus voor je is doorgedaan. Er is een nieuw begin voor u en voor jou. Je bent niet je verleden, je bent nieuw voor God. Omdat Hij je nieuw wilt maken. En als nieuw wilt zien. Ook als je deze week misschien weer de mist ingaat..., als je jezelf verliest..., als er van je goede bedoelingen niets terecht komt..., als je geloofsgroei opnieuw stagneert..., weer dat nieuwe begin met God. Opnieuw met God beginnen. Het mag. Het mag steeds weer. 'Omdat Christus is opgestaan, ben je niet meer in je zonden', zegt Paulus. Je hoeft er niet meer in te blijven rondzwemmen. Je wordt omhooggetrokken... tot God getrokken...

Ik weet niet hoe u naar uzelf kijkt. Wat jij in de spiegel ziet, als jij naar jezelf kijkt. Wat voor gedachten, gevoelens, geschiedenissen, successen of teleurstellingen er allemaal opkomen in jezelf..., maar God heeft met Pasen die gevangenis van jouw gedachten, gevoelens, zonden en

wonden opengezet... De steen is weggerold. Je mag opstaan tot een nieuw leven. Echt waar!

Pasen zet je verleden, je heden en je toekomst in een totaal ander licht. Opstandingslicht. Je bent niet meer in je zonden, zegt Paulus. Nee, je mag vanaf nu 'in Christus zijn' om het met een andere term van Paulus te zeggen. Je mag leven in echte verbondenheid met God. Of je daar nu iets van voelt, of merkt of even helemaal niet... je mag erop vertrouwen dat je verbonden mag zijn met God... en dat God met jou verbonden wil zijn. Er hoeft niets meer tussen God en jou in te staan! Je mag vertrouwen op Zijn kracht, ook al zijn er momenten in je leven dat alle kracht uit je lichaam is gevloeid... Je mag de mooie momenten van je leven, de mensen om je heen, de natuur, noem maar op..., ontvangen als geschenken uit de hand van je Schepper, als knipogen van boven, van God Die in Christus met liefde naar jou als schepsel omziet. Je mag als kind van God leven onder een open hemel. Bevrijd van jezelf..., want eigendom van de Here Jezus. Natuurlijk: die zonden... en die duivel... en die duisternis... die proberen je nog gevangen te houden... maar je mag opstaan..., ze hebben verloren. Ze hebben jou verloren. Want Eén heeft jou gewonnen. Jezus Christus. Zijn opstanding daarvan is het bewijs: Hij heeft de overwinning behaald!

Pasen zet je verleden, je heden en je toekomst in een totaal ander licht. Opstandingslicht. Je bent niet jouw verleden, jouw daden, jouw geschiedenis. Je bent *van Christus!* Dat is je nieuwe identiteit! Je mag leven in verbondenheid met Hem. En ook je toekomst is zeker. Want dat was het tweede wat Paulus noemde: als Christus is opgestaan, dan ben je niet meer in je zonden. En dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn, niet verloren! Als je eenmaal je ogen zal sluiten..., dan zullen je ogen pas echt open gaan en Gods heerlijkheid voor je zichtbaar worden. Je mag God onder ogen komen, je *kunt* de heilige God onder ogen komen..., want er staat een kruis door je zonden. Het kruis van Golgotha.

En dankzij die toekomst die Gods kinderen wacht, die geweldige toekomst..., hoef je niet het heden te ontkennen..., maar kan je het heden omarmen. Gods toekomst betekent niet: dus alles van dit leven is niet meer belangrijk, zoals de Korinthiërs zo ongeveer dachten. Christenen zijn niet mensen die alleen maar aan de hemel denken en de dingen van het gewone leven niet meer interessant vinden. Nee, juist omdat wij in deze toekomst mogen geloven, kunnen wij het heden, het leven van nu, met beide handen aanpakken. Jezus' volgelingen verdragen het lijden, omdat zij weten van de toekomst die hen wacht. ... Jezus' volgelingen willen zichzelf voor een ander geven, hoeven hun eigen hachje niet veilig te stellen, hoeven niet hun gelijk te halen, maar durven te geven, te dienen, de minste te zijn..., want zij weten van die ereplaatsen die Jezus heeft klaargezet voor wie Hem volgen. ... Die nieuwe toekomst geeft de moed om het leven van nu te omarmen en zelfs het sterven tegemoet te gaan. Want je hebt niets te verliezen, je kan jezelf verliezen, omdat je vastgehouden wordt.

Zonder Pasen ben je als gelovige inderdaad een van de meest beklagenswaardige mensen, zoals Paulus het zegt. Want door het geloof heb je de diepte van het bestaan leren kennen..., je ogen zijn opengegaan voor de duisternis die er is..., maar wij mensen zitten erin vast, gevangen. In leven en in sterven. Voor tijd en eeuwigheid. ... Maar door Pasen mag je de gelukkigste mens op aarde zijn. Zelfs in de diepte kan je dan soms nog hoge tonen zingen. Want je verleden, je heden en je toekomst zijn in een totaal ander licht komen te staan. Want Jezus is opgewekt. Hij is opgestaan. Jezus leeft en wij met Hem! Dood waar is je schrik gebleven?!